

Frankrike erkänner det som är kvar av Palestina

I september 2025 kommer president Emmanuel Macron att stå inför FN:s generalförsamling och erkänna staten Palestina. Det blir ett noggrant formulerat tal, fyllt av uppmaningar till fred, värdighet och internationell rätt. Kameror kommer att blixtra, diplomater kommer att applådera och rubriker kommer att utropa det som ett "historiskt ögonblick". Men låt dig inte luras: **Frankrike erkänner inte en stat – det erkänner en kyrkogård.**

När Macron gör sitt uttalande kan Gaza ha reducerats till bränd jord, täckt av benen från dem som världen valde att inte rädda. Frankrikes gest, hur välmenande den än är, kommer med den makabra punktligheten hos ett kondoleansbrev som skickas långt efter begravningen. I diplomatiens namn kommer Paris att hissa en flagga över aska.

En gest dränkt i ironi

Frankrike hävdar att erkännandet syftar till att återuppliva tvåstatslösningen, som en del av ett bredare arbete för fred. Macron har beskrivit de vanliga förutsättningarna: avväpna Hamas, frigge gisslan, reformera den palestinska myndigheten. På papperet låter det rimligt. I praktiken låter det som satir. Gaza är under total belägring. Västbanken annekteras i realtid. Och Frankrike ber palestinerna – varav många svälter, är fördrivna eller döda – att ordna upp sin politik innan de kan erkännas som ett folk.

Det skulle vara skrattretande om det inte var så indränkt i blod.

Gaza: svält bakom taggtråd

Låt oss vara tydliga: **Gaza är ett fängelse, och dess fångar svälts till döds.** Sedan mars 2025 har Israel genomfört en total belägring – till lands, till sjöss och i luften. Alla gränsövergångar kontrolleras av Israel. Inga utländska journalister släpps in. Inga internationella hjälpsändningar tillåts. **Marinblockaden** är fortfarande i full kraft. Inget kommer in. Ingen kommer ut.

Detta är inte en humanitär kris. Det är en människoskapad svält, utformad med byråkratisk precision.

FN och den internationella fredskonferensen har båda bekräftat att Gaza nu befinner sig i **fas 5-svält** – massvält. Över 70 % av jordbruksmarken har förstörts. Vattenavsaltningsanläggningar har bombats eller berövats bränsle. De flesta dricker salt eller förorenat vatten, om de ens dricker något.

Otroligt nog fortsätter en handfull lokala journalister – kontrakterade av internationella medier som AFP och Al Jazeera – att rapportera från platsen. De tjänar stadiga inkomster genom att bevaka sitt eget samhälles kollaps. **Föreställ dig att få betalt för att skriva rapporter medan dina grannar äter gräs och din stad förvandlas till ruiner.** Det är inte journalistik; det är överlevandes vittnesmål.

Israel: bryter mot lagen utan straff

Israel, som **ockupationsmakt**, är skyldigt enligt **fjärde Genèvekonventionen** att säkerställa att civilbefolkningen har tillgång till mat, vatten och medicinsk vård. Istället har de medvetet nekat dem alla tre.

De har också trotsat **två separata domar från Internationella domstolen** – i januari och mars 2024 – som beordrade att humanitär hjälp skulle tillåtas till Gaza och att alla åtgärder skulle vidtas för att förhindra folkmord. Israel ignorerade båda.

Låt oss vara tydliga: **detta är inte bara ett moraliskt misslyckande – det är ett uppenbart, pågående brott.** Svält som krigsmetod är förbjudet enligt internationell humanitär rätt. Det är också ett krigsbrott enligt Romstadgan. Ändå fortsätter Israel att dra åt snaran utan några meningsfulla konsekvenser.

Västbanken: annektering genom radering

Medan Gaza svälter, styckas Västbanken upp som ett kadaver. Det israeliska Knessets icke-bindande omröstning om att annektera territoriet – tillsammans med en explosion av bösättningsbyggen och militära räder – har krossat alla anspråk på en livskraftig palestinsk stat. Frankrike kanske erkänner Palestina i september, men då kanske det inte finns någon Palestina kvar att erkänna – bara splittrade fragment, belägrade och begravda.

Internationella samfundet: skyldigt genom passivitet

Frankrikes tillkännagivande kastar ett hårt ljus över en ännu mer fördömande sanning: **det internationella samfundet misslyckas inte – det är medskyldigt.** Enligt **folkmordskonventionen** har stater en plikt att **förhindra folkmord**, inte bara fördöma det i efterhand. Enligt doktrinen om **ansvar att skydda (R2P)** måste de agera när en befolkning står inför massförbrytelser.

Ändå har det globala svaret varit en blandning av handvridande och halvhjärtade åtgärder. Hjälpblockaden består. Vapenleveranser till Israel fortsätter. ICJ:s domar ignoreras. Inga sanktioner, inga embargon, inga meningsfulla åtgärder.

Låt oss inte försköna det: **genom att låta Israel använda svält som vapen deltar världen i ett folkmord.**

Slutsats: en flagga hissad över gravar

Frankrikes löfte att erkänna Palestina är inte meningslöst – men det är groteskt försenat. Erkännande är inte räddning. Det kommer inte att ge mat till de svältande eller skydd åt de fördrivna. Det kommer inte att föra tillbaka de döda. Utan brådska åtgärder för att bryta belägringen, översvämma Gaza med hjälp och upprätthålla internationell rätt blir Frankrikes erkännande inte en rättvis handling – utan en likpredikan.

När Macron hissar den palestinska flaggan i september bör världen fråga: **hyllar han en suverän nation – eller hedrar han offren vi alla övergav?**

Om svaret är det senare, är detta inte diplomati. Det är medskyldighet.